

SVETI SLOVENSKI MUČENCI, PROSITE ZA NAS!

Nagovor koprškega škofa Metoda Piriha na vseslovenski spominski proslavi na Lajšah na Primorskem 30. junija

Naš letošnji shod na Lajšah ima po dogovoru z drugima dvema škofijama vseslovenski značaj in okvir. Ne bomo se spomnili le žrtev okupacije in revolucije na Primorskem pred drugo svetovno vojno, med njo in po njej, kakor je napisano na našem spomeniku pri breznu, ampak tudi žrtev, ki so padle na celotnem slovenskem ozemlju, pa tudi v naši neposredni bližini.

Molili bomo za pokoj njihovih duš, za tisti mir, ki ga na svetu niso imeli. Mnogim od njih pa se bomo v svojih srcih tudi že priporočili kot svetnikom-mučencem. Tako smo zbrani s prošnjo v srcu in na ustnicah: Gospod, daj jim večni pokoj! In z vzklikom: Sveti slovenski mučenci, prosite za nas! Nespametni krvniki so mislili, da so jih uničili, oni pa so že pol stoletja in več v miru. Gledano s stališča človeka, ki ne vidi prek obzorja tega življenja, je taka smrt res nesmisel in tragedija, gledano s stališča vere pa je taka smrt lahko višek darovanja. Glede na številna pričevanja, kako so odbajali v razna brezna širom po slovenski zemlji, preveč jih je, da bi vse naštevati, največ jih je v Kočevskem Rogu in na Tebarjab, ne dosti manj tudi v Trnovskem gozdu, bi lahko rekli: Odbajali so z molitvijo v srcih in na ustnicah, odbajali so s prošnjo: Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo! Odgovorni so vedeli, kaj delajo, saj je jasno, da so hoteli uničiti, ne le, kot so radi govorili, razrednega sovražnika, ampak predvsem vero in Cerkev, tudi na Primorskem! Tragedija dogodkov druge polovice 20. stoletja in na Primorskem še četrto stoletja poprej, ni bila ista kot npr. v Neronovem in Dioklecijanovem času. Ta dva sta bila pogana. Na naših tleh se je uresničevalo oboje: da je v smrt izdajal brat brata po veri in po krvi. Rimsko pravo je predvidevalo sodni postopek: obtožbo s strani tožitelja, presojo obtožbe, priče, zagovor obtoženca, itd. Predvidelo je tudi dostojen pokop na smrt obsojenih in usmrčenih. Tako so lahko učenci mirno pokopali Janeza Krstnika, Jožef iz Arimateje pa Jezusa Kristusa.

V večini primerov, ki se jih spominjamo, pa nobene od teh reči pri tako imenovanih obsodbah in izvršitvah smrtnih kazni žrtev ni bilo. Vse se dogajalo po bitnem postopku, pred vojaškimi ali pred ljudskimi sodišči. Zato tudi ni zapisnikov, ni izjav prič, ni pričevanj obsojenih, ali pa so redka. Redke napisane sodbe pa so pravni konstrukti. Med njimi izstopa obsodba žrtev, še vedno počivajočih tukaj na Lajšah.

Drugi razlog, zakaj se vsako leto spominjamo teh dogodkov, je želja po spravi, ki se bo pokazala v tem: poprava krivic, dostojen pokop vseh žrtev, ki se jih spominjamo, in ureditev grobišč, saj človek vendar ni žival.

Tretji razlog spominjanja je klic arbirarjem in zgodovinarjem, naj ne omagajo pri svojem delu. Še veliko morajo raziskati in povedati Slovincem tretjega tisočletja. In klic parlamentarcem: da bi brali to, kar postaja očitno, vsak dan bolj jasno na podlagi raziskav, in da bi se v skladu s temi raziskavami tudi odločili.

Četrty razlog, ki sicer spremlja spominjanje, je odpuščanje. Odpustiti moramo zato, ker se trudimo biti plemeniti ljudje in kristjani, pozabiti pa ne smemo zato, da se dvajseto stoletje ne bi nikoli več ponovilo.

Zadnji razlog, ki vam ga želim približati, pa je Jezusovo naročilo, s katerim nas pošilja v svet: da bi bili namreč preprosti kakor golobje in previdni kakor kače. Vemo, da nismo v polnosti ne eno ne drugo. Da bi po Božji milosti znali najti ravnotežje, ravnovesje, med enim in drugim.

Sklenimo to razmišljanje s prošnjo b Gospodu, kralju in vladarju sveta in zgodovine, ki se že leta ponavlja na naših vabilih za Lajše: Nikoli več vojne, nikoli, nikoli več revolucije! Amen.

Vseslovenska spominska proslava

Vseslovenska spominska slovesnost na Lajšah pri Cerknem je bila v nedeljo, 30. junija. Ta letošnji shod na Lajšah je imel po dogovoru z drugima dvema škofijama vseslovenski značaj in okvir. Niso se spominjali le žrtev okupacije in revolucije na Primorskem, ampak tudi žrtev, ki so padle na celotnem slovenskem ozemlju, molili za pokoj njihovih duš, kot je naglasil škof Pirih v nagovoru med mašo. Pri maši, ki jo je vodil koprski škof Metod Pirih, sta ob drugih duhovnikih somaševala tudi predstavnik ljubljanske nadškofije zlatomašnik msgr. Janez Zdešar ter predstavnik mariborske škofije kanonik Jože Goličnik. Po maši je imel govor dr. Tine Velikonja, nato pa so se pri breznu poslovili z molitvijo.

Komisija DZ o politiki do Slovencev po svetu

Komisija državnega zbora za Slovence v zamejstvu in po svetu je 4. julija razpravljala o slovenski politiki do Slovencev, ki živijo izven Slovenije, ter o obiskih pri slovenskih izseljencih v Kanadi in na Švedskem, predvidenih za letošnje jesen. Kot je povedal predsednik komisije Franc Pukšič, so obravnavali tudi poziv ministrstvu in vladi, naj pojasni, kako poteka uresničevanje resolucije o odnosih s Slovinci po svetu. Na poziv komisije sta se po Pukšičevih besedah odzvala le Urad vlade za Slovence v zamejstvu in po svetu ter ministrstvo za notranje zadeve, ostali pa nanj niso odgovorili.

Pukšič je še dejal, da je komisija opozorila zunanjega ministra Dimitrija Rupla, da je v skladu z zakonom o delu ministrstva za zunanje zadeve ena od pomembnih nalog generalnih konzulov v sosednjih državah delo s Slovinci v zamejstvu. Komisija se je na to nalogo osredotočila, ker so z generalnih konzulatov in veleposlaništev dobili informacije, da njihovemu osebju zunanje ministrstvo ne dovoli udeležbe na drugem vseslovenskem srečanju Slovencev z vsega sveta, ki bo 8. julija potekalo v DZ. Predsednik komisije meni, da je to nekorektno in celo v nasprotju s slovensko ustavo. Problematičen se mu zdi tudi negativni odnos vladne politike do Slovencev v zamejstvu in po svetu.

Komisija je po razpravi določila okvirni termin obiska pri Slovincih v Kanadi, ki bo potekal oktobra letos. V okviru obiska bo delegacija DZ obiskala tudi kanadski parlament. Člani komisije so se dogovorili še za obisk pri Slovincih na Švedskem, ta pa naj bi predvidoma potekal enkrat v jeseni.

Pukšič je ynovič izpo-

stavil tudi problem odsotnosti ustreznega sekretarja ali sekretarke komisije, katere funkcijo trenutno opravlja sekretar enega od ostalih delovnih teles DZ. To po njegovih besedah povzroča veliko težav pri vsebinskem delu komisije, predvsem pri pripravi zakona o Slovincih, ki živijo izven meja Slovenije in Slovencev brez slovenskega državljanstva.

DZ o vojnih grobiščih jeseni

Predsednik DZ Borut Pahor je s predstavniki poslanskih skupin na neformalnem posvetu glede nadaljnje obravnave zakona o vojnih grobiščih dosegel kompromis. Odločili so se namreč, da bo državni zbor drugo branje tega, v javnosti zelo odmevnega zakona nadaljeval po poletnih počitnicah, torej na septembrskem zasedanju. In zakaj ne že julija? Zgolj zaradi prioritete in nujnosti sprejemanja t. i. evropskih zakonov, je po posvetu še pojasnil Pahor.

Do sprejema zakona bi tako lahko vlada kot predlagateljica skupaj s predstavniki poslanskih skupin poiskala rešitve, ki bi bile sprejemljive za vse. Tako zakon ne bi uredil zgolj problema vojnih grobišč, pač pa tudi vprašanje polpretekle zgodovine, je še poudaril Pahor.

Španski kralj in kraljica sta obiskala Slovenijo

Na povabilo slovenskega predsednika Milana Kučana je na uradni obisk v Slovenijo prispel španski kralj Juan Carlos s soprogo kraljico Sofio. Na brniškem letališču sta španski kraljevi par pričakala slovenski predsednik Milan Kučan s soprogo.

Kraljevi par je spremljal španski zunanji minister Josep Pique in približno 70-člansko uradno spremstvo, okoli 15 španskih novinarjev in 25 španskih gospodarstvenikov.

Kraljevi par se je najprej ustavil na obisku v službenih prostorih gostitelja predsednika države Milana Kučana, kjer sta se vzajemno odlikovala. Kučan je kralju vročil zlati častni znak svobode Republike Slovenije, sam pa je od gosta prejel odlikovanje ogrlica reda Izabele Katoliške.

Sledili so uradni pogovori v predsedniški palači, ki so se pretežno vrteli okoli EU in Nata. „Za Slovenijo je Španija tudi država, ki je prehodila podobno pot in je po vstopu v Evropsko unijo doživela zelo velik gospodarski in socialni razvoj,“ je dejal Kučan in menil, da je Španija s svojimi izkušnjami pripravljena to omogočiti tudi sedanjim državam kandidatkam za EU.

Kraljev par se je po obisku parlamenta ustavil pri ljubljanski županji Viki Potočnik, kjer so ga sprejeli z Mestnimi piskači, in se nato vpisal v zlato knjigo gostov mesta Ljubljane. Medtem je neurje nad Ljubljano že dobro divjalo, tako da je z dnevnega reda obiska odpihnilo sprehod kralja s premierom Drnovškom čez tržnico do Tromostovja. Na vrsto je prišel obisk stolnice, kjer sta goste pričakala metropolit dr. Franc Rode in zunanji minister Dimitrij Rupel. S premierom Drnovškom in ministrom Ruplom si je kraljevi par pod strokovnim vodstvom nadškofa Rodeta ogledal lepe stolnične freske, orgle in se za trenutek ustavil tudi pred oltarjem. V Vili Podrožnik je potekalo uradno srečanje s premierom Drnovškom.

Popoldne sta kralj in kraljica pri rektorju ljubljanske univerze dr. Jožetu Mencingerju prisostvovala podpisu sporazuma o ustanovitvi španske čitalnice Aula Cervantes v Ljubljani, nakar je v večernih urah sledila še slavnostna večerja na gradu Brdo.

Španski kralj Juan Carlos je izrazil zadovoljstvo s svojim obiskom ter navdušenje nad sprejemom, ki ga je bil deležen v Sloveniji.

Poudaril je, da je prav z obiskom v Sloveniji spoznal del sveta, ki mu do sedaj ni bil tako blizu, presunilo pa ga je dobro poznavanje španske kulture in jezika v Sloveniji.

Španski kraljevi par si je pred odhodom iz Slovenije ogledal še lepote Bleda in se s pletno odpeljal na Blejski otok, zatem pa ju je v Vili Bled na kosilu gostil predsednik državnega zbora Borut Pahor.

Španski dnevniki so tudi poročali o obisku španskega kraljevega para. Madridski El País piše, da bo Slovenija vstopila v EU z večjim BDP glede na povprečje EU, kot ga je Španija imela pred svojim vstopom leta 1986. Tako bo Slovenija skupaj z Malto in Ciprom po vstopu v EU v podobnem položaju kot so Španija, Portugalska in Grčija.

Večina Špancev jo verjetno zamenjuje s Slovaško, toda Slovenija je država z dvema milijonoma prebivalcev, ki se je prva osamosvojila v nekdanji Jugoslaviji in je velika prijateljica Španije z vzhoda Evrope, je poročevalec madridskega dnevnika El País povzel besede kralja Juana Carlosa na zdravici ob večerji s slovenskim predsednikom Milanom Kučanom.

Vsi časniki poudarjajo, da je Slovenija med gospodarsko najbolj razvitimi kandidatkami za vstop v EU in da bruto dohodek na osebo znaša okoli 17.000 dolarjev.

V zvezi s slavnostnim podpisom sporazuma o ustanovitvi španske čitalnice Aula Cervantes v Ljubljani, ki sta ga podpisala direktor inštituta Cervantes Juan Antonio Juaristi Linacero in rektor ljubljanske univerze Jože Mencinger, pa poudarjajo, da španski jezik poučujejo na univerzi in v šolah kot izbirni predmet in da ga premier Drnovšek in Kučanova hčerka dobro govorita.

GLEJ...

DALAJLAMA V SLOVENIJI 2

DOMOBRANSKE PROSLAVE 3

SKRBIMO ZA ZDRAVJE 4

NOGOMETAŠI ODPOTOVALI
V SLOVENIJO 3

NA RECOLETI JE
RAZSTAVLJAL MAKUC 4

Dalajlama v Sloveniji

Na prvi obisk v Slovenijo je 5. julija prispel tibetanski duhovni voditelj dalajlama. Dalajlama prihaja na povabilo Univerze v Ljubljani, ki mu je ob tej priložnosti podelila naziv častnega senatorja. Na Brdu pri Kranju ga je skupaj z vodji poslanskih skupin sprejel predsednik DZ Borut Pahor.

Nobelovega nagrajenca za mir pa je popoldne na zasebnem srečanju sprejel tudi predsednik vlade Janez Drnovšek.

"Upam, da to niso sanje, ampak resničnost," je ob prihodu na prvi obisk v Sloveniji, potem ko ga je že dvakrat odpovedal, dejal tibetanski duhovni voditelj dalajlama. Na novinarski konferenci v Ljubljani je spregovoril o svoji vlogi človeka, budističnega menihi in tibetanskega voditelja, obenem pa izrekel zahvalo vsem, ki čutijo z usodo tibetanskega ljudstva. "Ne prizadevam si za neodvisnost Tibeta, ampak za resnično samoupravo ali avtonomijo," je o svoji vlogi tibetanskega voditelja povedal dalajlama.

Dalajlama se tudi ni mogel izogniti terorističnim napadom 11. septembra in boju proti terorizmu. Kot je dejal, je terorizem povzročil veliko trpljenja, pri tem pa opozoril, da je treba v boju proti terorizmu paziti, kako daleč gremo v uporabi nasilja, predvsem pa na civilne žrtve v tem boju.

A obisk ni potekal tako gladko. Še pred prihodom je namreč kitajsko veleposlanstvo v Sloveniji izrazilo uradni protest zaradi obiska tibetanskega voditelja dalajlame v Sloveniji. Ataše na kitajskem veleposlanstvu je dejal, da bo kakršenkoli uradni sprejem dalajlame v katerikoli državi, posebej pri državnih voditeljih, neizogibno ranil čustva vsega kitajskega naroda in povzročil škodo bilateralnim odnosom s Kitajsko.

Slovenski zunanji minister Dimitrij Rupel je 3. julija sprejel kitajskega veleposlanika v Sloveniji Xu Jiana, s katerim sta govorila o bližnjem obisku dalajlame v Sloveniji. Rupel je veleposlaniku pojasnil, da gre za obisk, ki nima formalnega državnega značaja in da dalajlama prihaja na povabilo Univerze v Ljubljani, kot Nobelov nagrajenec, kot verski voditelj in kot ena najbolj znanih osebnosti sodobnega sveta.

Slovenski zunanji minister je kitajskemu veleposlaniku pojasnil neformalno naravo teh srečanj in poudaril, da niso del slovenske državne politike do Kitajske, do njene ozemeljske integritete in nedotakljivosti. Slovenija bo še naprej razvijala prijateljske odnose s Kitajsko, nadaljevala pa bo tudi z dialogom o človekovih pravicah (to je prikrit udarec Kitajski glede Tibeta), so v sporočilu še poudarili na MZZ in dodali, da Slovenija pričakuje, da obisk dalajlame ne bo vplival na slovensko-kitajske odnose.

V okviru tridnevnega obiska, ki ga je zaključil v soboto, je imel tibetanski voditelj in dobitnik Nobelove nagrade za mir dve predavanji: na ljubljanski Pravni fakulteti o etiki za novo tisočletje in v soboto za širšo javnost v parku Tivoli o moči sočutja. V petek je dalajlamo na zasebnem obisku sprejel tudi predsednik države Milan Kučan.

Tibetanski voditelj je zaradi razvoja mednarodnih dogovorov po terorističnih napadih v ZDA 11. septembra in možnosti izbruha vojne v Afganistanu lani odpovedal načrtovani obisk Evrope, med katerim bi moral med 18. in 20. oktobrom obiskati tudi Slovenijo.

Neonacist Haider ne počiva

Deželni glavar avstrijske Koroške Joerg Haider je v pismu generalni direktorici avstrijske državne radiotelevizije ORF Moniki Lindner zahteval takojšnjo ukinitve slovenskega Radia dva. Razlog za to naj bi bilo pomanjkanje "preverjenih in odobrenih obračunov" za radijski projekt, ki ga financira ORF. Če radio ne bo takoj ukinjen, bo "zadeva primer za državno tožilstvo", je še menil Haider.

Poslovodja Radia dva Marjan Pipp je Haiderjeve očitke že odločno zavrnil, delničarji radia pa so medtem v odprtem pismu zahtevali nadaljevanja radijskega sporeda. Pri tem so opozorili na pravne okvire tako na evropski kot na avstrijski ravni ter na dolžnost ORF, da slovenski skupnosti v Avstriji zagotovi dostop do medijev.

Predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev (NSKS) Bernard Sadovnik je od avstrijske zvezne vlade in državne radiotelevizije ORF zahteval pojasnilo glede nadaljnje zagotovitve celodnevne radijskega programa za slovensko narodno skupnost. Sadovnik se zavzema, da bi ORF na osnovi jasnega zakonskega naloga ali obdržal sedanji kooperacijski projekt ORF, Radia dva in Radia Agora ali pa v okviru sporedov zagotovil celodnevni program v jeziku slovenske narodne skupnosti. Vodstvi Radia Agor in Radia dva sta že odločno zavrnila poskuse Haiderja, da bi "kriminaliziral" delovanje Radia dva v zvezi s porabo finančnih sredstev.

Novice s Primorske

V GORICI SO SPREMEMBE

Novi goriški župan Vittorio Brancati, za katerega so na nedavnih upravnih volitvah združeno volili domala vsi slovenski volilci, je na goriškem županstvu predstavil svojo občinsko vlado. Za podžupana je Brancati imenoval Alessandra Bona, ki je bil doslej odbornik na goriški pokrajini, ta položaj pa bo prevzel časnikar Marko Marinčič. Tako je predsednik goriške pokrajine Giorgio Brandolin izpolnil obljubo, da bodo imeli tudi pripadniki slovenske manjšine svojega odbornika v pokrajini.

Stranka Slovencev v Italiji Slovenska skupnost pa je sporočila, da so v soglasju s štandresko vaško skupnostjo začasno zamrznili zbiranje podpisov za pripravo referendumu o zaščiti Jeremitišča. Župan Brancati je zagotovil, da bo pregledal načrte razširitve tovarnega postajališča, da se najde primerno rešitev za obe strani. V Jeremitišču je prejšnja desničarska-neofašistična goriška občinska uprava hotela dograditi sicer že obstoječe tovarno postajališče na italijansko-slovenski državni meji pri mejnem prehodu Vrtojba-Štandrež. Jeremitiščarji pa so se upirali, saj je načrt povečanja zaradi novih mednarodnih političnih korakov nepotreben in ga je potrebno nanovo preučiti, predvsem pa sprejeti takšne sklepe, da se prebivalcem Jeremitišča nasilno ne odvzame ne zemlje ne domačij.

PROTI (SAMO) ITALIJANSKIM OSEBNIM IZKAZNICAM

Zunanji minister Dimitrij Rupel je povabil na pogovor italijanskega veleposlanika v Sloveniji Norberta Cappella. Minister je izrazil

zaskrbljenost nad odlokom italijanskega notranjega ministrstva, ki v štirih občinah na Tržaškem Dolina, Devin-Nabrežina, Zgonik in Repentabor uvaja možnost izdajanja enojezičnih (italijanskih, seveda!) osebnih izkaznic. Zaskrbljen je tudi zaradi nedavne razsodbe deželne uprave sodišča FJK, ki je zavrnilo priziv stranke Slovenska skupnost (SSK) proti odloku. Odlok je v nasprotju s temeljnim načelom zaščite manjšin, ki ga priznava mednarodna skupnost in ki ne dopušča zniževanja ravni zaščite manjšin, so sporočili z MZZ.

Skupno predstavništvo slovenske manjšine v Italiji je izjavilo svojo podporo županom, ki so se odločili, da ne bodo izvajali odloka. Predstavniki manjšine so sprejeli odločitev, da bodo pred sprejetjem nadaljnjih korakov počakali na izide pogovorov, ki naj bi jih župani imeli s člani paritetnega odbora za izvajanje zaščitnega zakona za slovensko manjšino in s tržaškim prefektom Vincenzom Grimaldijem. Ta je medtem napovedal opomin županom občin Dolina, Zgonik in Repentabor, ki so se odločili, da ne bodo izvajali spornega odloka.

DOLINA NI VEČ DORLIGO

Vas Dolina pri Trstu, kjer je sedež istoimenske občine Dolina, je ponovno dobila svoje izvorno slovensko ime. Občinski svet je namreč na seji skoraj soglasno (proti je bil le en svetnik) izglasoval sklep, da se bo ta vas odslej imenovala le Dolina in ne več San Dorligo della Valle - Dolina, kot se je imenovala doslej. Naziv San Dorligo della Valle je vas dobila z italijanskim kraljevim odlokom leta 1923, se pravi v obdobju fašizma.

Zlata maša v Avstraliji

Prejšnji mesec je pater Valerijan Jenko pri svetem Rafaelu v Sydneyu daroval zlato mašo. Praznovanje se je začelo že na samo obletnico nove maše. Rojaki so prišli na to slovesnost iz večih krajev v Avstraliji, kjer jih dušno oskrbujejo slovenski frančiškani. Skupaj s slavljencem je somaševalo kar sedem duhovnikov. Udeležba pri maši je bila zelo številčna, pridigal je sam zlatomašnik, med mašo pa so različni govorniki predstavili njegovo življenje.

Potem so se rojaki zbrali v dvorani, kjer so predvajali film o življenju p. Valerijana. Film je najprej prikazal patrovo otroštvo, njegovo družino in šolanje. Potem smo videli njegova študijska leta, kako je vstopil v frančiškanski red in pričel teološki študij, pa ga nato moral prekiniti in oditi v begunstvo. Tja ga je gnala pot predvsem zato, ker se je vedelo, da bodo v komunistični Sloveniji te možnosti otežene. Kmalu nato je mladega Valerijana pot zanesla čez veliko lužo, v

Lemont blizu Chicaga, kjer je daroval novo mašo. V dvorani so sledili še dobrim desetim letom delovanja patra Valerijana v Ameriki in nato v Avstraliji.

Drugi del praznovanja je bil v nedeljo, 19. maja. Vrhunec te daritve je bilo sporočilo, da je pater Valerijan za svoj zlatomašniški jubilej sprejel od sv. očeta Janeza Pavla II. čestitke, zahvalo za zvestobo cerkvi in Slovincem v Avstraliji ter apostolski blagoslov.

Zlatomašnika je med prvimi pozdravil častni generalni konzul Slovenije Alfred Brežnik, ki je sporočil, da je tudi Slovenija počastila patra Valerijana z zlatim odlikovanjem republike.

Predsednik Avstralsko-slovenske konference mu je podaril častno članstvo organizacije, drugi predstavniki pa so mu izročili priznanja in darila. Slavljencec bo ponovil zlato mašo v Melbournu, nato v ZDA. V Sloveniji pa bo imel ponovitev zlato maše v Šiški v Ljubljani.

Po Mislih

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Kot strela z jasnega neba je vso politično srenjo presenetila Duhaldejeva poteza, ko je sklical predčasne volitve. To vladi gotovo podari nekaj kisika, a ni popolnoma gotovo, da je to za državo najboljše.

Novi roki. Ustava določa, naj se vlada in sploh vsa volilna mesta zamenjajo 10. decembra. Duhalde pa je sedaj sklical volitve za 30. marca in novoizvoljeni predsednik naj bi zavzel svoje mesto na državni praznik 25. maja. Če pa bi bila potrebna druga runda (ballotage), naj se pa ta izvede v nedeljo 27. aprila. Za določitev kandidatov pa morajo biti notranje odprte volitve vseh strank v nedeljo, 24. novembra.

Zakaj sprememba? Še do pred kratkim je predsednik trmasto trdil, da bo dopolnil ustavni rok, ker je to najboljše za državo in družbo. V sedanjem kaotičnem stanju naj bi bil sklic volitev nevaren ali vsaj neprimeren. K spremembi mnenja ga je gotovo prisililo več dejavnikov. Ne na zadnjem mestu obnovljeni socialni nemiri, ko so pocestni spopadi zahtevali nove smrtno žrtve. A gotovo je še bolj vplivalo spoznanje lastne nemoči, saj vlada vedno težje dosega podporo v parlamentu za svoje iniciative. Omenimo pa tudi, da ta vlada skoraj nima iniciativ. Njena pasivnost je obenem presenetljiva, zaskrbljujoča in nevarna.

Legalna debata. Takoj po sklicu se je najprej razvnela legalna debata. Strokovnjaki za ustavo so se skoraj enotno izrekli, da predsednik pravzaprav nima ustavne pravice sklicati predhodnih volitev. Parlamentarni zbor ga je imenoval, da dopolni ustavni rok. Poleg tega se je sprožila splošna kampanja, naj bi istočasno volili tudi vsa ostala volilna mesta: poslance, senatorje, guvernerje, župane, provincijske parlamente, itd (skupaj 19.000 volilnih mest). Ljudje skoraj psihotično zahtevajo, "naj odidejo vsi". Za to pa bi bila potrebna ustavna reforma. Rok sklica volitev nikakor ne dovoli, da bi pred tem delovala ustavodajna skupščina. Vendar priznajmo, da se tudi nihče zaradi teh legalnih fines ne bo postavil na glavo.

Nevarnosti, ki pretijo. Izgleda, da predsednik ni pomislil na senčne strani tega položaja. Če nastopi 25. maja, bo moral novi predsednik več kot šest mesecev vladati s starim parlamentom, s katerim ima tudi sedanji rastoče težave. Poleg tega bo moral, če hoče resno nastopiti, takoj podvzeti vrsto skrajnih in nepopularnih ukrepov, kar bi mu škodilo na sledečih parlamentarnih volitvah in lahko povzročilo, da bi mu bil

tudi nov parlament nenaklonjen. Če bo pa z ukrepi zavlačeval do po volitvah, čemu torej sklic predhodnih volitev?

Kaj sedaj? Popolnoma jasno je, da sklic volitev dodeli nekoliko kisika sedanji vladi. Socialni pritisk se manjša in misli ter upanja se obračajo v smeri prihodnjih volitev. A sam po sebi ta korak ne reši nobene drugega od nešteti problemov argentinske družbe. Še več, čim bliže bomo volitvam, bolj jasno bo družba sama zahtevala, naj sedanja vlada prepusti važne odločitve za novega, bolj legitimnega predsednika, ki bo tako prejel zastupljeno dediščino.

V vrsto, gospodje! Sklic volitev pa je sprožil volilno tekmo v vseh strankah. Prilični in neprilичni možje so se priglasili kot predkandidati. Vendar slika ponekod ni jasna. Niti še ne vemo, koliko strank se bo sploh predstavilo. Desnica je atomizirana; levica še upa na kak bolj strnjen nastop. Radikali ne vedo, če bodo šli na volitve sami ali v kakem spremstvu, in tudi pri peronistih ni vse jasno. Vrnimo se k radikalom: trije kandidati so: Terragno, Rozas in Iglesias. Od vseh bi imel največ izgledov Terragno, a ga je Alfonsin že proglasil za "nesprejemljivega". Terragno se tudi nagiba k skupnemu nastopu z Eliso Carrio v neki povezavi, ki pa se seveda ne bi imenovala "Povezava". Ljudem še ostaja nekaj spomina.

Gotovi zmagovalci? Peronizem si zagotovo obeta zmago. A tudi v tem je bistvene važnosti, kdo bo njihov kandidat. Tu najdemo Rodriguez Saaja, Kirchnerja, zlasti pa Menema in Reutemanna. Ta ima največ izgledov, a se ne odloči. V njegovem najožjem krogu trdijo, da ga nič ne veseli vzeti v roke to vroče železo, ki ga imenujemo predsedništvo Argentine. Dobro ve, da to ni špas, ne igra, in kaj vse je na kocki. De la Sota, ki je drugi važni kandidat, je že izjavil, da se tekmi odpove in podpre Reutemanna, če se ta predstavi. Če bi torej Reutemann sprejel kandidaturu, bi že začetno imel podporo svoje province (Santa Fe), Cordobe in še Buenos Airesa, s čimer bi imel zmago v stranki dejansko zagotovljeno, tudi proti Menemu. Zato je nekoliko bahavo dejal, da si upa "tekrovati tudi s hudičem". Se bo odločil in sprejel "težo križa"?

Z vernim pogledom. Poglejmo še z vernimi očmi. 24. novembra, ko bodo notranje volitve, bo nedelja Kristusa Kralja. Pesem še izza Evharističnega kongresa poje "Cristo Jesus, en Ti la patria espera..." Kristus Jezus, v Tebi domovina pričakuje...

SLOVENC V ARGENTINI

SAN JUSTO

Spominska proslava
v Našem domu

V nedeljo, 23. junija se je sanjuška skupnost spomnila vseh naših žrtev že pri maši, ki je bila darovana v ta namen in pri kateri je pel Mešani'pevski zbor San Justo pod vodstvom prof. Andrejke Selan Vomberger.

Nato so v Našem domu bivši domobranci položili venec pred spomenik mučenca Franceta Balantiča, za vse žrtve komunistične revolucije, ki še danes leže v nezaznamovanih grobovih: Spremljali smo s spokojno tišino ter v zbrani molitvi prosili Boga, naj jih sprejme pred svoje obličje.

Za tem smo se pomaknili v dvorano, ki se je napolnila, kar priča, kako so še danes, po tolikih letih v nas vtisnjeni dogodki in kako močno je zakoreninjena zavest, da križev pot našega naroda še ni končan. Želimo in izpovedujemo spoštovanje padlim žrtvam revolucije, katera je med Slovenci pustila nezacepljeno rano.

Akademija je bila posvečena mučencu Lojzetu Grozdetu s prošnjo, naj bo naša proslava molitev Bogu, da bi slovenski narod čimprej dobil skupaj s škofom Antonom Martinom Slomškom še enega blaženega, da skupno izprosita spreobrnjenje, milost in spravo Slovenije.

Oder je bil opremljen s sliko mladega Lojzeta Grozdetu, čigar obraz je zrl v trpečega Kristusa, ki mu je podajal roko. Obe podobi je vezal napis iz Grozdetovih verzov: „Podal si mi roko, Gospod!“ Sceno je izdelal Tone Oblak s pomočjo mož in fantov Našega doma. Osvetljava in zvok sta skrbno pripravila Pavel Erjavec in Marko Štrubelj.

Slavnostna govornica prof. Metka Mizerit je opisala težko in boleče življenje Lojzeta Grozdetu, kateremu je bilo komaj 19 let, ko je spoznal, da sta brezbožni komunizem in ljubezen do Krustusa nezdržljivi. „V

temnih gozdovih, ob robu prepado, v tankovskih jarkih so umirali domobranci, ponos slovenskega naroda,“ je dejala. „Kočevski Rog, Teharje, Hrastnik, škofjeloški gozdovi so kraji, ki bodo ostali za vedno zapisani v slovenskem spominu kot priče mučeniške smrti naših mož in fantov. Spominjamo se pa tudi tistih, ki so bili že v času vojne žrtve komunistične revolucije. Vse v smislu rdeče revolucije, ki je ubijala vse, kar se je zoperstavilo njeni ideologiji. Med temi padlimi je bil gotovo Lojze Grozde najlepši cvet, oškropjen z mučeniško krvjo. Deloval je v Katoliški akciji ter Marijini kongregaciji. Z vso zavzetostjo mladega človeka se je vrgel na delo: sodelovati s Cerkvijo pri delu za zveličanje duš. Lojze je bil tudi narodno zelo zaveden že iz časov osnovne šole. Kot dijaku se je ljubezen do domovine še povečala. Pogosto je ponavljal geslo: vse za domovino, narod in Boga. Zelo ga je prizadela vojna in okupacija. 1. januarja 1943 je umrl nasilne smrti, kakor je bilo videti iz poškodb na truplu. Bil je ubit, ko še ni izpolnil dvajset let. Pri njem so našli le latinski misal Hoja za Kristusom in gotovo neupogljivo voljo proti sprejemanju komunističnih načel.“

V režiji Blaža Mikliča in s pomočjo Ivane Tekavec so nastopili učenci 7. in 8. razreda Balantičeve šole ter mladi Našega doma: Klara Draksler, Cecilija Grbec, Erika Malovrh, Andrej Drenik, Marjan Godec, Diego Obriskal, Maksi Sterle, Marko Štrubelj in Vanči Štrubelj. Recitali so pesmi mladega Grozdetu. Povezovala je Nuška Belič Draksler. Pozdravila je vse navzoče predsednica doma Mici Malavašič Casullo. Med recitacijami je doživeto zapel MPZ San Justo.

Govornica je zaključila: „Kot otroci smo v Sloveniji večkrat nesli slovenski šopek na Grozdetov grob. To je naš mučenec, mi je nekoč pošepetala teta. Nisem dobro razumela, kaj bi to pomenilo, pa tudi spraševala nisem. V tistih svinčenih povojnih letih smo še otroci molčali.“

Danes ni več čas molka. Slovenska Cerkev je začela postopek, da bi bil Lojze Grozde slovesno proglašen kot mučenec svete vere. Svetal zgled je nam vsem, posebno dijaški mladini. Bil je med prvimi, ki je umrl mučeniške smrti. Sledili so mu še drugi, tisoči.“

*„Sveta si zemlja, ti blagoslovljena
si od najvišjega kralja neba,
ti z mojih dedov krvjo prepojena
tebi vsa moja ljubezen velja.“*

*Tebi živeti in zate umreti
Moja Slovenija jaz le želim,
ko ti še lepših dni zarja zasveti,
v tvojih naj tleh svoj počitek dobim.“
(Lojze Grozde)*

SLOMSKOV DOM

OČETOVSKI DAN

V nedeljo 16. junija, ko se je slavil v Argentini Očetovski dan, se je tudi mladi Slomškovega doma spomnila svojih očetov in starih očetov. Pri nedeljski maši so sodelovali z mladinskimi mašnimi pesmimi, po sveti daritvi pa je najprej podpredsednica Slomškovega doma prof. Neda Vesel Dolenc v imenu odbora z izbranimi besedami voščila našim očetom in stari očetom za njihov praznik, nato pa je v imenu mladine predsednica odseka SDO Aleksandra Omahna povedala nekaj prisrčnih misli, kakor jih čuti mladostnik, ko doživlja očeta v dnevnem srečavanju in pogovorih v družini. Okusna torta s kavo, ki so z njo postregla dekleta je povezala vse navzoče v lep družinski praznik.

DOMOBRANSKA
PROSLAVA

V nedeljo 23. junija se je skupnost rojakov, ki se zbira v Slomškovem domu s spoštljivim poklonom spomnila pobitih domobrancev in drugih žrtev vojne in revolucije. Počastitvi je bila namenjena že mašna daritev, nagovor župnika Francija Cukjatija, pa tudi sodelovanje pri maši je to poudarilo: berili sta brala predsednik Doma Marjan Jože Loboda in v imenu slovenske šole lic. Marjeta Debeljak Vomberger, mašne darove so prinesli bivši

domobranci Ivan Makovec, Tone Kastelic in Slavko Smole, za petje pa je skrbeli skupina mladine. Po maši so se na okusno pripravljeno sceni zbrali učenci višjih razredov Slomškove šole, pod domobranski grb pa skupina mož in fantov. Prof. Neda Vesel Dolenc je za uvod podala odlomek iz Debeljakove Črne maše in Karla Mauserja pesem Mrtvi živim. Nato je dipl. časnikar Tone Mizerit imel spominski nagovor. Pokazal je najprej na temeljno izhodišče vseh spominskih domobrantskih proslav: vrednote, za katere so dali življenje naši junaki ostajajo cenjene v vseh naših rodovih, čeprav vsak rod po svoje doživlja in izraža svoje spoštovanje žrtvam.

Domobrantski koračnici Legionarji in Mi smo slovenske zemlje vojaki v zanosnem petju moškega zbora sta pokazali na vsebinsko domobrantske borbe: ljubezen do domovine. Zatem so šolarji podali pesem Marka Kremžarja Reka begunec, fantje in možje pa koračnico Naj čuje nas presveti Bog. Sprevod vseh učencev Slomškove šole z rdečimi nageljni v rokah in prižganimi svečkami in z njimi vsi udeleženci, se je napotil na dvorišče k spominski plošči, kjer je župnik Cukjati načeloval molitvam za pokojne, vsi številni zbrani pa so sklenili poklon s himno domovinske ljubezni Oče, mati.

J.T.

Zmagovalci MTO

EMI

Na državni praznik 9. julija se je odvijala v Našem domu v San Justo finala letošnjega Medkrajevnega turnija v odbojki. Tako med fanti kakor med dekleti so se spopadle ekipe za določitev od šestega do prvega mesta.

Med dekleti se za zadnje dve mesti nista predstavili ekipe iz Carapachaya in Ramosa. Za tretje mesto je Pristava premagala San Martin (25:22; 25:19); v finalu pa so dekleta iz Slovenske vasi v Lanusu premagale San Justo (25:21; 25:23) in osvojile zaželjeni pokal.

Pri fantih pa je za peto mesto Lanus premagal Carapachay (25:19; 26:24), za tretje mesto je Pristava premagala Ramos (25:23; 25:16); v finalu pa je ekipa fantov iz San Justa zmagala nad San Martinom (25:14; 25:22) in osvojila naslov prvaka.

ZAHVALA

V imenu oskrbovancev Rožmanovega doma se odbor iskreno zahvaljuje Zvezi slovenskih mater in žena za velikodušen dar v obliki potrebnih živil. Za človekoljubno prizadevnost Bog plačaj!

ZVEZA SLOVENSkih MATER IN ŽENA se iskreno zahvaljuje vsem, ki so nam v zadnjem času priskočili na pomoč in prispevali za naše potrebne rojake: Brata Klemenčič, ki sta darovala večji del živil za zimске pakete, v znesku 1032 pesov; Slovenski dom v Carapachaju, ki je cerkveno nabirko v nedeljo 9. junija in izkupiček rife v znesku 220 pesov daroval v dobrodelni sklad; prof. Jana ter inž. Jernej Dobovšek sta darovala 100 pesov; Društvo Slovenija v svetu je v Ljubljani organiziralo dobrodelni koncert in izkupiček 2700 dolarjev podarilo za pomoči potrebne rojake; N.N., Ramos Mejia, dar 500 pesov.

Vsem Bog plačaj!

-e.-t.

NOGOMETNA EKIPA ZS

1. turnir izseljencev Slovenija 2002

Preteklo nedeljo, 7. julija je odpotovala ekipa Zedinjene Slovenije, ki ta teden tekmuje na Prvem nogometnem turnirju izseljencev „Slovenija 2002“. Ta iniciativa, pri kateri organizacijsko sodelujejo Nogometna zveza Slovenije, Izseljensko društvo Slovenija v svetu in Športno društvo Bas Šport je prvi poizkus povezovanja Slovencev iz različnih držav na športnem področju.

Po lanski uspehi turneji po Sloveniji in kljub hudi krizi, ki prizadeva našo državo, so se vodstvo in člani ekipe odločili, da se letošnjega prvega tovrstnega turnirja udeležijo. Dolgo mesece so že trenirali in se pripravljali na ta podvig.

POSLOVILNI VEČER

Poslovilni večer (ki so ga imenovali „Večer slovenskega nogometa“) je ekipa organizirala v soboto, 29. junija v veliki dvorani Slovenske hiše v Buenos Airesu. Najprej je bila v cerkvi Marije Pomagaj maša za srečno pot, ki jo je daroval delegat prelat dr. Jure Rode. Ganljivo je bilo zlasti pri darovanju, ko so člani ekipe pred oltar poleg kruha in vina za sveto daritev prinesli tudi dres ekipe, zastavico in nogometno žogo in s tem Bogu simbolično darovali svoje veselje in upe.

V dvorani se je potem razvil pester program, med katerim je navzoče pozdravil predsednik Zedinjene Slovenije Tone Mizerit in fantom želel srečno pot in mnogo uspeha.

Navzoči so nato sledili projekciji diapozitivov nastopa Slovenije na zadnjem svetovnem nogometnem prvenstvu v Koreji in na Japonskem, predvsem tudi udeležbe slovenskih navijačev. Med večerjo pa so se predstavili tudi člani ekipe in vodstvo. Ob tej priložnosti je vodja in selektor naše ekipe, lic. Heri Zupan izrazil zahvalo vsem, ki so na kakršenkoli način pripomogli k stvarnosti ekipe in njenem potovanju v Slovenijo.

Vsak od udeležencev je prejel tudi lično brošuro, kjer je predstavljena ekipa, turnir in tudi povzeta lanska turneja po Sloveniji.

SLOVO NA EZEIZI

Slovo na letališču je bilo ganljivo, saj ni manjkalo solz sorodnikov naših nogometašev. Fantje so se zbrali v zgodnjih urah in po opravljenih formalnostih tudi skupaj fotografirali. Uradno se je poslovil od njih predsednik Zedinjene Slovenije Tone Mizerit, ki je skupaj s tajnikom prof. Nedo Vesel vodil tudi molitev za srečno pot. Vzpodbujal jih je k močnemu nastopu in želel, da se vrnejo srečno in če se le da, s pokalom prvakov.

Fantje so srečno odpotovali. Delegacijo sestavljajo v vodstvenih vlogah mag. Heri Zupan kot glavni vodja in trener, pomočnik in kondicijski trener prof. Jure Urbančič, tajnik Marko Vomberger, zdravnik dr. Silvo Lipovšek, fizioterapevt mag. Janko Šmalc,

PISMA BRALCEV

Pol resnica ali kaj?

Ko sem pred več kot 10 leti na občnem zboru Sloge opozoril in zahteval; da naj se objavlja v oglasih stvarno, sem dobil grob odgovor od najvišjega funkcionarja Sloge: "Če ne boš tiho, bom predlagal, da te vržejo ven".

Take obljube v oglasih o varni, zanesljivi naložbi v Slogi so se nadaljevali.

Sedaj pa je vsega kriva država. O državi vemo, da za tem stojijo domnevne poneverbe in ljudje, ki so to povzročili.

V Slogi je še vse prikrito, ne smemo vedeti, kdo je tega kriv, da je toliko denarja naenkrat izginilo.

Zakaj vlagatelji ne smemo vedeti imena o neizterljivih dolžnikih. Koliko je pri tem kriva država? Sam izgovor: "denar je pri ljudeh" nam ne zadostuje. Moj sin je kot garant moral plačati celotno vsoto z obrestmi dolžniku v Slogi, ki ni izpolnil svojih obveznosti. Sedaj ko pa njega ne krijejo garancije, da bi lahko razpolagal s svojim denarjem, je pa kriva država.

Za vse nepravilnosti in pretirane oglase je nekdo odgovoren. Upam, da bo sam priznal in stvari postavil na svoje pošteno mesto! Ali pa ga bomo k temu prisilili slovenski vlagatelji!

Gospodu, ki je na zadnjem nedokončanem občnem zboru Sloge dolžil mlade, da to, "kar smo stari zgradili v 50 letih, boste mladi napravili v enem letu": tudi jaz se smatram za tiste stare, saj sem imel prvotno številko v Slogi "29". Ne morem pa zagovarjati vseh napak, ki so se v Slogi dogodile v teh letih, zaradi katerih toliko mladih ne more razpolagati s svojimi poštenimi prihranki in delavskimi indemnizacijami, ki so jih vložili v Slogo.

Govorijo, da je štiriletna kriza tega kriva. Do zadnjega dne pa so obljubljeni zanesljivo varnost in vsak dan višje obresti, tako so mladi naložili še svoje zadnje dolarje.

Kako pa je Sloga upravljala naš denar?

Počasi se stvari odkrivajo in priznavajo, vendar zelo prikrito, da ne bo preveč prahu dvignilo.

V predzadnji številki Svobodne Slovenije odborniki pišejo, kako so znižali upravne stroške, odpustili uslužbence, zaprli podružnice, odpovedali garažo v središču Ramos Mejije, katera je bila na razpolago obiskovalcem Sloge. Rad bi pa vedel, katerim obiskovalcem... jaz nisem v 50 letih vedel, da obstaja ta možnost. Torej, za koga smo člani plačevali garažo?

O prigrizkih, ki jih je nudila Sloga po sejah, o povračilu stroškov odbornikom in o drugih še nepriznanih nepotrebnih izdatkih kot n. pr. telefoni, pisarna v mestu itd., pa čakamo na odgovor.

Advokata? Zakaj sta bila potrebna? Ustvarjala sta preplah med navzočimi člani. Koliko ta advokata staneta Slo-go, saj jih plačujemo vsi člani? Več kot 60 navzočih članov je glasovalo, da se odstrani člani odbora, a kdo je bil proti, se ni glasovalo. Med občnim zborom so člani zapuščali sejo, tako da ne vemo, koliko članov je bilo navzočih, ko se je glasovala ta točka in tudi naslednje. Tudi ne vemo, če je bil občni zbor pravilno dokončan, saj je prevzel vodstvo upravnik, ne da bi ga predsednik pooblastil.

Ne vem, če se vsi odborniki zavedajo, da so pravno, moralno in materialno odgovorni za vsa morebitna nepravilna dejanja v Slogi.

Kadar bomo dobili za vse nakazane napake v Slogi ustrezen odgovor, bomo lahko v celoti sprejeli, da je kriva država.

Pavle Novak

SPOMINI

Iznenadena sem bila, ko sem dobila prijazno obvestilo, da mi je krovna organizacija podelila priznanje za moje delo v skupnosti in povabilo na praznovanje obletnice slovenske samostojnosti.

Ker sem že 15 let oddaljena od večjega sodelovanja s skupnostjo v Buenos Airesu, sem najprej povabilo in priznanje odklonila. Po večjem prigovarjanju sem svoj sklep spremenila.

Imam možnost, da se ob tej priložnosti zahvalim vsem, s katerimi sem spremljala pestro življenje v preteklosti.

Obujam spomine:

Mladinski referat Zedinjene Slovenije je prebudil in povezal življenje mladcov in mladenk in naraščaja po Domovih. Hvala za sodelovanje mnogim voditeljicam in nekaterim voditeljem, na Pristavi, v San Justu, v San Martinu in drugih okrajih. Eno leto je na skupnem Mladinskem dnevu na Pristavi nastopilo preko 100 mladenk.

In doživetja dvajsetih mladenk na taborjenju v Chascomusu? Naša gospodinja gospa Francka Rejeva živi v Río Cuarto in je izpolnila že 92 let. - Svežo hrano nam je vsak dan vozil na kolesu iz mesta Tine Debeljak. Šotore nam je postavil Stane Žužek. Hvala!

S Francetom Vitrihom sem bila petkrat odgovorna za šolsko kolonijo v počitniškem Domu dr. Hanželiča. Hvala mnogim spremljevalcem! Z velikim zanimanjem prebiram poročila in me veseli, da se to vzgojno versko in narodno delo nadaljuje.

Iz življenja Zveze slovenskih mater in žena

Za vedno bo v naši zavesti žalni mesec junij ostal zapisan z zlatimi črkami! V božjih načrtih je bila določena mučeniška pot slovenske narodne vojske - domobrancev, preko katere smo prišli do že stoletja zaželene samostojne Slovenije. Tudi v juniju!

Na rednem srečanju na prvo sredo 3. 6. smo se z vsvo pieteto spominjali vseh žrtev vojne in revolucije, kajti pomladi leta 1941 so nas napadli s treh strani mejni sovražniki - Nemčija, Italija in Madžarska, jeseeni pa še takoimenovani gošarji, ofarji pod krinko KP. Od septembra je bil izdan nalog likvidacij; do decembra 1941 je registriranih 11 pobitih (Črne bukve).

Uvod v končne posledice je bila okupacija vseh treh. Madžarsko zasedanje je doživela Mirjanka Bajlec Voršič kot otrok v Prekmurju - Murski Soboti. Zahtevali so takojšnje potujčenje po šolah, naše učitelje so zamenjali z madžarskimi, starejši pa so se uveljavili le z izpiti v Budimpešti, tako tudi njen oče odvetnik. Takrat osemletna je kljub letom čutila strah nasilja, ki ga prinese tuj čevljev. Še pesmico je zapela po jeziku, ki je prava neznanca skoraj vsem.

Ta čas, kot drugod, so izrabili komunisti za svoje namene. Umor odločnega, idejno jasnega katoliškega duhovnika Danijela Halasa, ki je na seznamu slovenskih mučencev, pripisuje le tem.

Soprog lic. Vladko Voršič pa je iz Celja - staro

mesto še iz rimskih časov. Doživel je nemško zasedbo, ki je bila grozljiva. Štajersko je Hitler hotel ponemčiti takoj, tako da je bil pritisk hujši kot n. pr. na Gorenjskem. Sin župana mesta Celje, čeprav še mlad, je pozorno opazoval nadvlado. Gore slovenskih knjig so gorele na trgu in gorje, če bi katero našli ob neštetihih „obiskih“, ki so jih SS-ovci izvajali katerokoli uro. Na cesti ni bilo več slišati naše besede, še manj po uradih. Kazni so bile zapori, izselitve, itd... Rešitev, a le začasno, so našli v begu; tako sta se obe družini, Bajlečeva in Voršičeva znašli v Ljubljani do leta 1945. Znova so se umaknili in v Argentini povezali. Obe pričevanji sta vredni obširnejšega zapisa ali daljšega pogovora za prihodnjo priložnost. Hvala obema!

Naš spomin na huda leta, pobite domobrince, žene, matere in otroke smo prenesle na oltar pred podobo Marije Pomagaj, kjer je daroval mašo asistent Zveze msgr. dr. Jure Rode zanje in za dolgoletno odbornico Marto B. Jeločnikovo, po mesecu njenega preranega odhoda k Bogu. Zelo jo pogrešamo kot osebo in njeno delo. Ravno te tedne smo skrbele za zimske pakete; prej je Marta s Pavlo Š. poiskala zmerne cene po trgih in podjetju Luvik S.A. - brata Klemenčič, ki sta to pot v njen spomin darovala vse potrebno za 60 živilskih paketov. Za ta velikodušni dar, Bog lonaj!

ZSMŽ

Na Recoleti je razstavljal Makuc

V znani buenosaireski razstavnici galeriji Recoleta je od 13. do 30. junija razstavljal znani slovenski slikar in grafik Vladimir Makuc. Razstavo so pripravili to razstavišče skupaj z slovenskim veleposlaništvom v Buenos Airesu, kakor tudi ministrstvom za kulturo RS.

Vladimir Makuc se je rodil leta 1925 v Solkanu pri Novi Gorici. Na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani je diplomiral iz slikarstva, kasneje je končal še specialko za restavratorstvo. Je med najboljšimi slovenskimi grafikami in je za svoja dela dobil precej nagrad na raznih razstavah, tako v Sloveniji kakor na mednarodnih forumih.

Med domačimi je najvažnejše, da je dobil leta 1979 Prešernovo nagrado in 1987 Jakopičevo, pa tudi nagrado na XXII grafičnem bienalu v Ljubljani; razstavljal pa je še v Ljubljani, Zagrebu, Novi Gorici, Novem Mestu, Celju in drugod, v inozemstvu pa v Tokiu, Kairu, itd, kjer je dobil

Obujam spomine na srednješolski tečaj. Hvala ravnatelju in profesorjem za zgled velikega idealizma. Povedati moram, da je bilo za mene najtežje pisati in izročati opomine porednežem.

Hvala gospem Zveze mater in žena za sodelovanje, hvala izkušnim gospodinjam za nasvete pri pripravi peciva za pakete, s katerimi Zveza še danes razveseljuje potrebne rojake.

Še nekaj spominov na leta, ki sem jih preživela v povezavi s Slovenskim gledališčem. Da, režiserji Borštnik, Willenpart, s sodelovanjem Frida Beznika, Rezlja, Debeljaka so zelo razgibali življenje v Slovenski hiši in skupnosti. Hvala! Hvala tudi garačem, ki so urejali garderobo in pospravljali za kulisami in pod odrom.

Mnogo je spominov, veliko pa zadoščenje, da se delo nadaljuje.

Vsem želim mnogo dobre volje, uspeha in božje pomoči.

Marjana Marn

SKRBIMO ZA ZDRAVJE

Visok krvni pritisk (krvni tlak)

METKA MIZERIT

Ko mi je prijateljica potožila, da ima visok krvni pritisk, sem jo malo podražila: „Leta, leta, kaj hočeš, staramo se.“ Vendar visok krvni pritisk ni nujno znamenje staranja, čeprav se z leti viša. Je kronična bolezen, za katero ne vemo vedno vzroka.

Pri odraslem človeku normalen krvni pritisk niha med 120/60 mm Hg in 140/90 mm Hg. Kadar preseže to mejo, govorimo o visokem krvnem pritisku - tlaku (hipertenziji arterialni). Krvni pritisk tudi niha, kadar spremenimo telesni položaj. Če ležimo in počivamo, je nižji, če vstanemo, se nekoliko zviša. Naporeno fizično delo ali telesne vaje ga zvišajo, prav tako tudi močna čustvena razburjenost. Zato je važno, da si merimo krvni pritisk vedno v enakem položaju.

Čeprav se vedno ne more ugotoviti vzroka, bi bili v glavnem tile:

Podedovanost: starši ali stari starši so imeli visok krvni pritisk. Umrla so za infarkt, imeli so težave z ledvicami itd.

Nepravilen metabolizem soli in tekočine: Podrto je ravnotežje med soljo, ki jo uživamo, in vodo, ki izločamo.

Debelost: redno imajo debeli ljudje višji krvni pritisk, čeprav debelost sama včasih ne bi mogla biti vzrok.

Živčno-čustveni vzrok: Ljudje z visokim krvnim pritiskom imajo težave izraziti na pravičen način svoje nezadovoljstvo. Čeprav so na videz mirni, je mož-

no, da imajo v svoji notranjosti čustvene zmede.

Bakteriuria: V urinu ljudi z visokim pritiskom so našli višje število bakterij.

Nekatere znake, ki jih imajo osebe z visokim pritiskom (glavobol, vrtoglavico, utrujenost, nespečnost in živčnost), imajo lahko tudi ljudje z normalnim tlakom. Možno bi bilo, da bi bila bolezen dolgo prikrita, ne da bi se je bolnik zavedal. Zato je važno, da osebe, ki imajo v družini prednike z visokim krvnim pritiskom, hodijo na reden pregled.

Visok krvni pritisk zdravi zdravnik, prizadeti pa mora z njim sodelovati.

Važno je, da uredi svojo telesno težo pod zdravniškim nadzorstvom. Tudi sicer pazimo na prehrano. Izogibajmo se jedi, ki so bogate na beljakovinah. Ne jejmo preveč jajc, mastnega mesa, orehov, polnomastnega sira. Uživajmo čim več sadja in zelenjave.

Bolnik z visokim pritiskom bo jedel neslano. Užival bo čim manj črne kave in alkoholnih pijač.

Urediti mora svoj počitek in delo ter se izogibati okoliščin, ki ga razburjajo.

Redno naj jemlje zdravila, ki mu jih je predpisal zdravnik.

Goji naj, v dogovoru z zdravnikom, tudi fizične vaje: tenis, gibanje na zraku, hojo itd.

Važno je, da tudi potem, ko se bo njegov krvni pritisk ustalil, ne zapusti zdravljenja in pregledov pri zdravniku.

Pa ne razburjajte se!

1. nagrado v Aleksandriji, pa nagrado v Tokiu itd. Najbolj znan je v svojih grafikah s ksilografijo, serigrafijo, akvatinto in odtisi v reliefu.

Kot lahko razberemo iz spremnega lista ali drugih ocen, Makuc v svojih delih upodablja kraški svet, ki mu predstavlja metaforo za neokrnjenost in pristnost življenja nekdanj, ko je bil človek še trdno povezan z zemljo. Temu svetu se je v svojih delih zapisal že v začetku 50-ih let in mu ostaja zvest še danes.

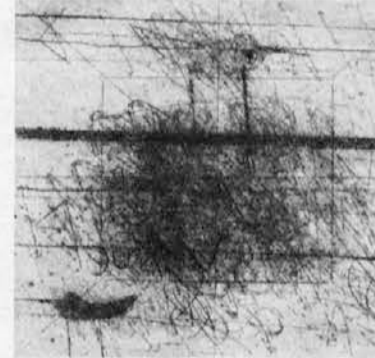
V svoje poetične, intimno občutene krajine, ustvarjene s črtami, ki označujejo pokrajino, razdeljeno s kamnitimi zidovi, naseljuje živalske in človeške like. Barvna skala njegovih del je skromna in se giblje med otenki rjave, črne, zelene in modre barve.

Makuc, ki je slovensko grafiko zaznamoval predvsem v 50-ih letih, se je kasneje zavezal risbi in sliki. Pri tem je začel uporabljati različna likovna sredstva, od svinčnika, oglja in akvarela v risbi, do akrilnih barv, razredčenih z vodo, ki dajejo njegovim slikam na platnu učinek prosojnosti. Svoja dela Makuc obogati še z reliefno risbo, ki jo vrisuje v že naslikano telo.

Na Recoleti je razstavil večje število svojih grafik iz vseh obdobij svojega življenja, od prvih bolj geometričnih do zadnjih zelo prostih in razgibanih.

Razstavo je odprl poddirektor Recolete, za njim pa je povzel besedo veleposlanik RS mag. Bojan Grobovšek, ki je med drugim omenjal slikarsko povezanost Argentine in Slovenije, počenši z arhitektom Viktorjem Sulčičem.

Razstavo si je ogledalo veliko slovenskih ljubiteljev likovne umetnosti in drugi rojaki, ter veliko Argentinecev.

NOVICE IZ SLOVENIJE

MALENKOSTEN NAPREDEK

Denacionalizacijski postopki so v primerjavi z enakim lanskim obdobjem dosegli le dva- oz. triodstotni napredek, je na okrogli mizi o problemih denacionalizacije, prometa s kmetijskimi zemljišči in o drugih žgočih vprašanih slovenske kmetijske politike dejal minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Franci Büt. Po njegovih besedah je hitrost reševanja denacionalizacijskih zahtevkov v različnih upravnih enotah zelo različna, kar kaže na slabosti v delovanju pravne države. (Minister je član vlade, torej more/mora skrbeti, da bo napredek večji).

25. FESTIVAL MELODIJE MORJA IN SONCA

V portoroškem Avditoriju so na jubilejnim, 25. festivalu Melodije morja in sonca veliko nagrado podelili skupini Kingston za skladbo Hotel Modro nebo. Omenjena skladba je bila po mnenju poslušalcev radijskih postaj in obiskovalcev prireditve najboljša med 20 sodelujočimi. Strokovna žirija pa je kot najboljšo skladbo ocenila pesem Naj živi, ki jo je zapela pevka Polona.

RDEČI KRIŽ KRVAVI

Glavni odbor Rdečega križa Slovenije (RKS) je soglasno odločil, da se zavrneta ugovora nekdanjega generalnega sekretarja RKS Mirka Jeleniča in njegove nekdanje namestnice Darje Horvat zoper sklepa generalne sekretarke RKS, po katerih se Jeleniča odslovi, Horvatovo pa se prerazporedi. Obenem so člani glavnega odbora odločili, da se omenjena sklepa generalne sekretarke potrdita. Z zavrnitvijo ugovora se Horvatovi tudi prekine individualna pogodba in vse nanjo vezane pravice, je pojasnil predsednik RKS Janko Predan. Problem je začel zaradi nejasnih kontraktov med Rdečim križem in organizacijo, ki ji jo je vodil tudi omenjeni Jelenič.

PO SVETU

ZDA PRIZNALE MALGAŠKEGA PREDSEDNKA

ZDA so postale prva zahodna država, ki je priznala oblast predsednika Madagaskarja Marka Ravalomanane. Madagaskar so vse od spornih predsedniških volitev 16. decembra lani pretresale stavke in množične demonstracije. Ustavno sodišče je 29. aprila vodjo opozicije Ravalomanano razglasilo za zmagovalca volitev, dotedanji predsednik pa izidov štetja ni priznal.

SPOR V RUMENEM MORJU

Med Severno in Južno Korejo se je na dan nogometne tekme med Turčijo in Južno Korejo zgodil najresnejši incident v zadnjih treh letih, ki je ogrozil pri-

zadevanja za izboljšanje odnosov med državama. Na mejni črti v Rumenu morju je severnokorejska vojaška ladja potopila južnokorejski patroljni čoln, pri čemer so bili ubiti najmanj štiri južnokorejski mornarji, najmanj 20 je ranjenih, enega vojaka pa še pogrešajo. Severna Koreja je tudi potrdila žrtve na svoji strani, vendar drugih podrobnosti pri tem ni navedla. Seul in Pjongjang sta se takoj medsebojno obtožila za dogodek, številne države pa so izrazile zaskrbljenost, med njimi ZDA. Po navedbah virov v Seulu sta severnokorejski ladji kršili mejno črto na morju in zapeljali 4,8 km v južnokorejske vode. Pri tem nista upoštevali opozoril južnokorejskih patroljnih čolnov, naj se umakneta.

SLOVENC I IN ŠPORT

USODNE ČETRTRFINALE

Slovenska teniška igralka Katarina Srebotnik je v paru z Američanom Bobom Bryanom v četrtfinalu turnirja mešanih dvojic v Wimbledonu izgubila z drugopostavljeno ameriško dvojico Kimberley Po-Messerli/Donald.

Tina Križan in Katarina Srebotnik sta v četrtfinalnem dvoboju ženskih dvojic izgubili z Američankama Venus in Sereno Williams.

Tudi Luka Gregorc je moral v četrtfinalu mladinskega turnirja priznati premoč Alžirca Lamina Ouahabija.

LESTVICA FIFE

Na najnovejši reprezentančni lestvici Mednarodne nogometne zveze (FIFA) je vodstvo prevzela Brazilija, ki je na svetovnem prvenstvu na Japonskem in v Južni Koreji osvojila prvo mesto. Na drugo mesto se je povzpela Argentina, ki se je v številu točk izenačila z doslej vodilno Francijo (784). Slovenija je nazadovala za deset mest in je trenutno na 35. mestu (632).

SPET ZMAGA ČEPLAKOVE

Svetovna dvoranska rekorderka Velenjčanka Jolanda Čeplak je na atletskem mitingu za veliko nagrado druge kategorije v britanskem Sheffieldu v teku na 800 metrov osvojila drugo mesto za olimpijsko zmagovalko in svetovno prvakinjo Mario de Lourdes Mutolo iz Mozambika.

SLOVENIJA MOJA DEŽELA

Ustavno življenje

Po odpravi absolutizma se je v Avstriji začelo ustavno življenje z volitvami v deželne zbornice in državni zbor na Dunaju.

Že novembra 1861 so bile razpisane občinske volitve. Na Slovenskem so bile skoro istočasno kot volitve v deželne zbornice. Od tedaj pa do konca monarhije so bile občinske volitve sestavni del političnega življenja.

Prve volitve so bile še nestranske, potem je npr. imela Ljubljana do leta 1868 slovensko, nato do leta 1892 nemško, odtlej pa znova slovensko večino. Glavna štajerska mesta kakor Maribor, Celje, in Ptuj, in koroška kakor Velikovec in Pliberk so bili stalno v nemških rokah. Za druge so se bili ogorčeni boji, ki so se na Kranjskem odločili v slovensko korist, na Štajerskem pa večinoma v slovensko, delno v nemško korist. Na Primorskem so Italijani vseskozi obdržali v svojih rokah Gorico, Trst, Milje, Koper, Izolo in Piran. Vendar je tržaška okolica vedno volila slovenske odbornike, v Gorici pa je bila italijanska večina pred vojno resno ogrožena.

Prve volitve leta 1861

še niso imele značaja organiziranega boja in ni bilo slovenske agitacije. Šele v šestdesetih letih se je začel položaj bistveno spreminjati, zavest o slovenski narodni pripadnosti je začela prehajati v jasno politično zavest. Vodilno besedo v narodnem gibanju je obdržal Bleiweis s svojim krogom, ki se ga je kmalu prijel oznaka „prvaki“. Zanje je bila značilno umerjena politika, nagnjenost h kompromisom in strah pred revolucionarnostjo.

IZSTOP AVSTRIJE IZ NEMŠKE ZVEZE

Ko je leta 1866 Avstrija doživela v vojski s Prusi poraz, so Avstrijci izstopili iz Nemške zveze s parlamentom v Frankfurtu. Že dalj časa so sicer vsi pristaši Nemške zveze razpravljali o tem, kdo bo vodil združeno Nemčijo, eni so bili za Habsburžane, drugi za Pruse. Z izstopom Avstrije je bila rešitev jasna in so do druge svetovne vojske odločevali Prusi. Avstrija pa se je obrnila na Balkan, kjer se je preko Srbije srečala z Rusijo, pa tudi je utrdila zvezo z Ogrsko, Madžarsko.

PISALI SMO PRED 50 LETI

SREBRNA MAŠA GREGORJA MALIJA

Ajdovski župnik Gregor Mali je v nedeljo, 5. julija slavil svoj jubilej v salezijanski kapeli na Belgrano ob asistenci rektorja semenišča dr. Gnidovca in bogoslovca Makovca. Globok govor je imel prelat dr. Odar, na koru pa je pel zbor Gallus pod vodstvom dr. Savellija.

Nato so gostje odšli na dom Malijevega brata, kjer so srebrnomašnika pozdravili najprej prelat dr. Odar kot jubilarntov sošolec, za njim pa župnik Anton Orehar v imenu vseh slovenskih duhovnikov v Argentini, dr. Gnidovec v imenu ajdovskih faranov, F. Pernišek v imenu Društva Slovencev, F. Kremžar v imenu vseh slovenskih beguncev iz taborišča Peggez, L. Lenček v imenu Slovenske misijonske zveze in Stanko Skvarča v imenu Vrhničanov.

Srebrnomašnik se je vsem zahvalil, nato pa popoldne v cerkvi Marije Pomočnice kristjanov v Don Boscu pel litanije.

KOVARSTVO IN LJUBEZEN

Schillerjevo igro je France Krištof vso moderniziral. G. Krištof je bil tudi režiser in še eden glavnih igralcev povrh. Pokazal je čednost, da je kar preveč spoštoval besedilo. Tako je pred okoli 500 ljudi postavil skoro celotno besedilo te klasične drame. Bolje bi bilo, če bi kako tretjino besedila črtal. Razvlečenosti besedila je predpisal režiser dober tek z živahnim gibanjem igralcev. Decentno sceno je ustvaril Ciril Skebe. Tako je igra predstavila novega režiserja in novega scenografa.

In igralci? Ga. Blejčeva ni imela velike vloge, a je bila to njena najboljša igra. Gdč. Grumova se je proti koncu malo utrudila, gdč. Zajčeva je bila pa še vedno pod vplivom svoje kreacije Elizabete. Gdč. Pavcova je svoj ognjeni krst kar dobro prestala. Krištofova vloga goslača se

ESLOVENIA, MI TIERRA

Saldo final de las revueltas campesinas

Además de las grandes rebeliones que involucraron a grandes extensiones de territorio hubo una serie de levantamientos locales, más pequeños. Estos tuvieron el mismo origen que los más abarcativos, pero pudieron ser sofocados por los condes con ayuda de los nobles vecinos. Desde el año 1358 (rebelión en Stična) hasta el 1797 (en los alrededores de Koper) se sucedieron 175 revueltas en el territorio esloveno. Algunas de estas tenían como blanco a los párrocos y a los monasterios, pero no por razones religiosas sino por las económicas.

La causa central de las protestas iba cambiando. Las primeras surgieron en contra de los abusos de los condes y por la exigencia de respetar los derechos de antaño. Las nuevas objetaban los impuestos estatales.

Las protestas de los campesinos no lograron mucho. Es cierto que el emperador les dio la razón a ellos en algunos litigios, también es cierto que los mismos nobles y los sacerdotes actuaron defendiendo a los campesinos en algunos casos puntuales de abuso. Pero cuando se trataba de una rebelión y de sofocarla todos se ponían en contra de los campesinos, incluso Lutero y el emperador. De todos modos las rebeliones sirvieron como dique de contención a las conductas arbitrarias y lograron que se tuvieran en cuenta los derechos adquiridos. Pero también es cierto que, por otra parte, subían los impuestos que debían pagar los rebeldes.

Lo que sí empezaba a notarse era una unión de clase entre los campesinos. No se trataba de una revolución nacional, social o patriótica. Querían restablecer el orden de antaño. No había entre ellos un sentimiento patriótico esloveno. Participaron eslovenos y croatas por el simple hecho de habitar esos territorios.

De todos modos los levantamientos de los campesinos son un hito importante en la historia eslovena. Después de largos siglos el campesino esloveno tomó un protagonismo decisivo en la historia, lo que hasta ese entonces pasaba solamente con la clase más elevada de la nobleza alemana. También se tambaleó la división del territorio esloveno que imperaba hasta aquel entonces, ya que los levantamientos sobrepasaron sus fronteras.

OSEBNE NOVICE

Smrti: Umrli so v San Justu **Marija Krušič por. Krajnc** (76), v Ituzaingo **Elizabeta Lavrič roj. Pavšek** (88), v Mendosi **Marija Berlot** (87) in v San Luisu dolgoletni izseljenski dušni pastir **Franc Novak** (80).

Naj počivajo v miru!

MEDNARODNO KAZENSKO SODIŠČE

V veljavo je stopil Rimski statut, ki ustanavlja Mednarodno kazensko sodišče (ICC). S tem so izpolnjeni vsi pogoji za začetek delovanja prvega stalnega mednarodnega sodišča, pred katerim bodo lahko sodili storilcem genocida, zločinov proti človečnosti, vojnih zločinov in agresije. ICC bo pristojno za zločine, storjene po 1. juliju letos, predvidoma pa bo začelo delovati šele prihodnje leto, ko se bodo države pogodbenice dogovorile o načinu izvolitve 18 sodnikov in glavnega tožilca. Rimski statut je ratificirala tudi Slovenija.

mi je zdela najtežja. Finkov predsednik je dominiral igralsko in glasovno, Jerebičev Ferdinand je bil pravi sin svojega očeta, g. Urh pa se od vseh tu najmanj ponavljal. Šemasti maršal Lipuščka je bil po besedah dame, ki je sedela poleg poročevalca, OK. Strežaji in biriči so bili izjemoma pokorni režiserju. Lepo je bilo, da so od SiO prišli pomagat Slovenskemu odru v Argentini, kot se sedaj društvo imenuje.

V letošnji sezoni je bilo Kovarstvo in Ljubezen razveseljiv in pomemben dogodek.

MM

Svobodna Slovenija, št. 25; 10. julija 1952

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Valentín B. Debeljak** / Proprietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Antonio Mizerit** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefax: (54-11) 4636-0841/2421 / 4674-5125 / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar / debeljak@netizen.com.ar**

Glavni urednik: **Tine Debeljak ml.** / Za Društvo Zedinjena Slovenija: **Tone Mizerit** / V tej številki so sodelovali še: **Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Jernej Tomazin, EMI, Metka Mizerit, ZSMŽ, Pavle Novak, Marjana Marn, Erika Indihar.** - Misli, Demokracija, STA.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 65, pri pošiljanju po pošti pa \$ 80 (za člane ZS poseben popust); obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“.

Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953 - E-mail: **vilko@ciudad.com.ar**

Correo Argentino Suc. 7
 FRANQUEO PAGADO
 Cuenta Nº 7211
 R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM
 Bungali v Bariločah. - Bungali ILIRSKA nudijo 3-sobna stanovanja z vso opremo, vse leto po odlični ceni. Tel. 02944-441814. E-mail: ilirska@bariloche.com.ar

Letalske karte, rezervna hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu
 H. Yrigoyen 2742 - San Justo
 Tel. 4441-1264 / 1265

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados - odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdbovsek@perseus.com.ar
dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavallo 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@sfnat.com.ar

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16. do 20. - Tucumán 1455 - 9. nadstr. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.
dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Av. Corrientes 1250, 5º F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

FOTOGRAF
Marko Vombergar - FOTO PREMIUM - Arieta 490 B1753AOJ Villa Luzuriaga - Tel.: 4650-9040 - Dom: 4659-2060 - http://www.foto.com.ar

GOSPODARSTVO
Zavarovanja M. in H. Loboda — Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

Cena največ šestih vrstic \$ 4.- za enkratno objavo,

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA

NAŠ DOM SAN JUSTO

VABITA NA

SLAVNOSTNI KONCERT

BERNARDE FINK-INZKO, letošnje nagrajenke Prešernovega sklada, mezzosopranistke VERONIKE FINK-MENVILLE in bas-baritonista MARKA FINKA ob klavirski spremljavi prof. IVANA VOMBERGARJA.

Izvajali bodo operne arije, argentinske in slovenske samospeve,

V SOBOTO, 13. JULIJA OB 20,30. URI V DVORANI NAŠEGA DOMA SAN JUSTO.

Za varstvo otrok bo preskrbljeno!

Sanmartinska mladina te vabi 14. julija na XXXIV. mladinski dan v San Martinu

- Spored:
 8. uri začetek tekmovanja v odbojki
 12. uri sv. maša.
 13. uri kosilo
 19. uri dviganje zastav ter kulturni program. Prosta zabava.

Pridi!! Srčno te pričakujemo! Ne boš se kesal.
Carrillo 129, San Martín.

* Pri vstopu bomo nabirali prispevke za "Hogar de Niños en Riesgo". *
 * Lahko sodeluješ s hrano, perilom, itd. *

50. OBLETNICA HLADNIKOVEGA DOMA

**NEDELJA 4. AVGUSTA
 CELODNEVNI PROGRAM**

**KREDITNA ZADRUGA SLOGA
 in MUTUAL SLOGA**

Glavna pisarna: uradne ure od ponedeljka do petka od 15. do 19. ure.

Bmė. Mitre 97 - Ramos Mejia - Tel.: 4656-6565

**VALUTNI TEČAJ
 V SLOVENIJI
 9. julija 2002**

1 EURO 226,56SIT
 1 U\$S dolar 230,17SIT

HOČES VEDETI ZADNJE REZULTATE?
www.sdo-sfz.com.ar

OBVESTILA

SOBOTA, 13. julija:
 V San Just v okviru Našega doma in SKA koncert Bernarde, Veronike in Marka Fink, pri klavirju Ivan Vombergar, ob 20.30.
NEDELJA, 14. julija:
 V Slovenskem domu v San Martinu Mladinski dan.
PETEK, 19. julija:
 Seja Medorganizacijskega sveta, ob 20. v Slov. hiši.
SOBOTA, 20. julija:
 Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. v Slov. hiši.
NEDELJA, 21. julija:
 Srečanje molilk živega rožnega venca
ČETRTEK, 1. avgusta
 pri ZŠM pogovor s Tinom Debeljakom o volitvah v Sloveniji, v Slov. hiši ob 16.
NEDELJA, 4. avgusta:
 50. Obletnica Hladnikovega doma v Slovenski vasi.

ZA SMEH

Zdravnik: „Meni se zdi, da spijete preveč lastnega vina.“
 Vinski trgovec: „Kako mislite to, gospod doktor?“

Zdravnik: „I, no, vode-nica se vas prijemlje.“

SFZ SAN JUSTO: Rok Miklič, trener Karel Groznik, Aleksander Jelen, Andrej Drenik, Damijan Obriskal, Jure Mustar, Gabrijel Zupanc, Andrej Šuc, Ivan Albreht; Martin Selan, Matjaž Juhant, Gabi Šenk in Andrej Juhant.

SFZ SLOVENSKA VAS: Gabi Urbančič, Grbec, Pavel Gerkman, Grbec, Berčič; Benegas Goljevšček, Črnak

SDO SAN MARTIN: Marjana Petkovšek, Nadja Žerovnik, Leli Podržaj, Marta Belec, Juli Kastelic, Erika Šenk; Monika Mavrič, Tatjana Truden, Zofija Kastelic.

43. JAZZ FESTIVAL LJUBLJANA

Začel se je eden najstarejših festivalov na svetu - 43. jazz festival Ljubljana, ki bo v treh večerih gostil devet tujih in domačih zasedb z različnimi pristopi do jazzovske tradicije.

Osrednji program festivala bo po tradiciji v Plečnikovih Križankah, izjema bo uvodni koncert sklepne dne, ki bo v Štihovi dvorani Cankarjevega doma.